

ตอนที่ ๕

ทหารกองประจำการลาและขาดหนีราชการ

ทหารกองประจำการลา

การลาของทหารกองประจำการมีสิทธิเช่นเดียวกับทหารประจำการ แต่มีวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกันในระเบียบ กล่าวคือ ทหารกองประจำการมีสิทธิในการลาป่วย ลากิจ ลาพักผ่อน และลาศึกษาต่อ ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดดังนี้

ข้อ ๑ การลาของทหารกองประจำการ นายอำเภอมีอำนาจอนุญาตให้ทหารกองประจำการลาต่อได้ เมื่อทหารกองประจำการนั้นลาป่วย เพื่อรักษาตัวยังภูมิลำเนาที่ห่างไกลผู้บังคับบัญชาครบกำหนดเวลาแล้วยังไม่หายป่วย จะต้องลารักษาตัวต่อไปอีก หรือไปด้วยกิจธุระแล้วป่วย

๑.๑ เจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาว่าทหารกองประจำการผู้นั้น มีอาการป่วยที่จำเป็นจะต้องอยู่รักษาตัวต่อไปอีกหรือไม่ ประกอบกับใบรับรองอาการป่วยของแพทย์ ถ้าสามารถไปตรวจดูสภาพอาการป่วยในท้องที่ที่ทหารผู้นั้นรักษาตัวอยู่ ในเมื่อการคมนาคมสะดวกไม่ห่างไกล ที่ว่าการอำเภอ ก็จะสามารถไปขอเท็จจริงได้ ยืนยัน แล้วนำเสนอ นายอำเภออนุญาตต่อไป ถ้าเห็นว่าอาการป่วยไม่มากนักก็ชี้แจงให้กลับหน่วยต้นสังกัดตามกำหนดวันอนุญาตให้ลา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาจะได้พิจารณารักษาอาการป่วยที่หน่วยต้นสังกัดต่อไป

๑.๒ เมื่อนายอำเภอได้พิจารณาอนุญาตให้ทหารกองประจำการผู้ใดลาป่วยต่อแล้ว ให้บันทึกการอนุญาตให้ลาต่อในบัตรอนุญาตลาแบบ ๒ ด้านหลัง และมีหนังสือแจ้งให้หน่วย ต้นสังกัดของทหารผู้นั้นทราบด้วย และการอนุญาตไม่ควรเกิน ๗ วัน

๑.๓ นายอำเภอไม่มีอำนาจให้ทหารกองประจำการลากิจ หรือลาพักผ่อน เนื่องจากทหารกองประจำการจะลากิจหรือลาพักผ่อนได้ต้องลาต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรง ถ้ามีเหตุ จำเป็นจะต้องลาต่ออีกและอยู่ต่างจังหวัดซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตให้ลาได้ ให้ส่งใบลาโดยทางไปรษณีย์หรือทางอื่น ๆ

ข้อ ๒ การลาศึกษาต่อของทหารกองประจำการ

ในการอนุมัติให้นักศึกษาที่ตรวจสอบแล้วถูกเข้ากองประจำการได้รับการผ่อนผันการเข้ารับราชการทหารกองประจำการเพื่อลาไปศึกษาต่อจนสำเร็จ แล้วจึงจะกลับเข้ารับราชการใน กองประจำการต่อไป ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม โดยมีข้อกำหนดดังนี้

๒.๑ หลักเกณฑ์

๒.๑.๑ นักศึกษาที่ถูกเข้ากองประจำการซึ่งมีสิทธิได้รับการผ่อนผันให้ลาไปศึกษาต่อจนสำเร็จ คือ

๒.๑.๑.๑ ผู้ที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถานศึกษาแห่งใหม่แต่อยู่ในระหว่างรอฟังผลการสอบ ต้องไปเข้ารับการตรวจเลือกและถูกเข้ากองประจำการ

- ๕๓ -

๒.๑.๑.๒ ผู้ที่ไม่ได้ขอยกเว้นหรือผ่อนผันการตรวจเลือกตามกฎหมายเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย เพราะประสบอุบัติเหตุหรือป่วยซึ่งไม่สามารถมาศึกษาได้ในห้วงเวลาที่สถานศึกษาประกาศให้นำหลักฐานมาแสดงเพื่อขอผ่อนผันการตรวจเลือก

๒.๑.๑.๓ นักศึกษาภาคสมทบที่ไม่มีสิทธิได้รับการผ่อนผันการตรวจเลือก

๒.๑.๑.๔ กรณีที่ไม่ใช่เป็นความผิดของนักศึกษา และเป็นเหตุให้
นักศึกษาไม่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือผ่อนผันการตรวจเลือก เช่น

๒.๑.๑.๔.๑ เจ้าหน้าที่ของสถานศึกษาส่งรายชื่อเพื่อขอ
ยกเว้นหรือผ่อนผันการตรวจเลือกผิดพลาดหรือตกหล่น

๒.๑.๑.๔.๒ เรื่องที่สถานศึกษาขอยกเว้นหรือผ่อนผันการ
ตรวจเลือกไปยังจังหวัดแห่งท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาทหาร แล้วหายในระหว่างส่งเอกสาร หรือส่งภายหลังเสร็จสิ้น
การตรวจเลือกแล้ว

๒.๑.๒ นักศึกษาที่ถูกเข้ากองประจำการไม่มีสิทธิได้รับการผ่อนผันให้ลา
ศึกษาต่อ คือ

๒.๑.๒.๑ ผู้ที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ในข้อ ๒.๑.๑

๒.๑.๒.๒ ผู้ที่ได้รับสิทธิในการยกเว้นหรือผ่อนผันการตรวจเลือก
ตามกฎหมายอยู่แล้ว แต่ยังไม่ยื่นเรื่องราวหรือคำร้องขอสละสิทธิการยกเว้นหรือผ่อนผันนั้นเสียเพื่อเข้ารับการ
ตรวจเลือก

๒.๑.๓ การยื่นเรื่องราวขอผ่อนผันการเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
เพื่อลาไปศึกษาต่อ

๒.๑.๓.๑ กรณีก่อนรายงานตัวเข้ารับราชการเป็นทหารกอง
ประจำการตามกำหนดในหมายนัดของนายอำเภอ ให้สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ โดยผ่านกรมและกระทรวง
เจ้าสังกัด แล้วให้กระทรวงเจ้าสังกัดแจ้งต่อกระทรวงกลาโหม

๒.๑.๓.๒ การอนุมัติหรือไม่อนุมัติ เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ว่า
การกระทรวงกลาโหม

๒.๒ เจื่อนไข

๒.๒.๑ นักศึกษาที่ยื่นเรื่องราวขอผ่อนผันการเข้ารับราชการทหารกอง
ประจำการไว้แล้ว จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ตาม ต้องไปรายงานตัวเข้ารับราชการเป็นทหารกองประจำการตาม
กำหนดในหมายนัดของนายอำเภอ ที่หน่วยสี่สดีอำเภอที่เป็นภูมิลำเนาทหารเพื่อนำตัวขึ้นทะเบียนกอง
ประจำการและส่งเข้าหน่วยทหาร เมื่อหน่วยทหารรับตัวไว้แล้ว สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาต่อได้
หน่วยทหารต้นสังกัดก็จะออกบัตรอนุญาตลาแบบ ๒ ให้รับไปและถือไว้เป็นหลักฐาน

- ๕๔ -

๒.๒.๒ เวลาที่ลาไปศึกษาต่อ ไม่คิดเป็นเวลารับราชการในกองประจำการ

๒.๒.๓ สิทธิที่ได้บังเกิดขึ้นในระหว่างที่ลาไปศึกษาต่อนั้นไม่ทำให้เกิด
ประโยชน์ และสิทธิใด ๆ ในการรับราชการทหารกองประจำการ

๒.๒.๔ ให้ลาศึกษาต่อได้เฉพาะหลักสูตรสาขาวิชาและในสถานศึกษาที่กำลัง
ศึกษาอยู่เท่านั้น

๒.๒.๕ ถ้าสำเร็จการศึกษาหรือต้องออกจากการศึกษาขึ้น ๆ หรือมีอายุครบ
ยี่สิบหกปีบริบูรณ์ก่อนกำหนดที่อนุมัติไว้ ก็ให้กลับเข้ารับราชการเป็นทหารกองประจำการตามสังกัดเดิม

ทหารกองประจำการขาดและหนีราชการ

ข้อ ๑ การขาดหนีราชการ ทหารที่ขาดจากราชการโดยมิได้รับอนุญาตหรือขาดจากราชการเมื่อพ้นจากกำหนดลาแล้วก็ดี หรือมีเจตนาหลีกเลี่ยงจากราชการตามคำสั่งให้เดินกองทหาร หรือเดินเรือไปจากที่ตั้ง หรือคำสั่งเรียกระดมพล มีความผิดฐานหนีราชการ หรืออีกประการหนึ่งขาดจากราชการไปจนถึงกำหนดมีความผิดฐานหนีราชการ เช่นกัน

ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการลงทัณฑ์ทหารขาดหนีราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘

“ทหาร” หมายความว่า ทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วย การรับราชการทหาร

“ทัณฑ์” หมายความว่า ทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร

ทัณฑ์ตามราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖

มาตรา ๘ ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดต่อวินัยทหาร มีกำหนด ๕ สถาน คือ

- ๑) ภาคทัณฑ์
- ๒) ทัณฑ์กรรม
- ๓) กัก
- ๔) ชัง
- ๕) จำชัง

ภาคทัณฑ์ คือ ผู้กระทำความผิดมีความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดดังกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏหรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์กรรม คือ ให้กระทำการสุขา การโยธา ฯลฯ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ

กัก คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามแต่จะกำหนดให้

ขัง คือ ขังในที่ควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคน แล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ ขังโดยส่งไปฝากให้อยู่ในความควบคุมของเรือนจำทหาร

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้นี้ ห้ามมิให้คิดขึ้นใหม่ หรือใช้วิธีลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด

มาตรา ๑๐ ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาซึ่งลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำความผิดได้นั้น คือ

(๑) ผู้บังคับบัญชา หรือ

(๒) ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้บังคับบัญชาตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

- ๕๖ -

ตารางเกณฑ์เทียบชั้นผู้ลงทัณฑ์และผู้รับทัณฑ์

ตำแหน่ง	เป็นผู้ลงทัณฑ์	เป็นผู้รับทัณฑ์
๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	๑	-
๒ แม่ทัพ	๒	-
๓ ผู้บัญชาการกองพล ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองพลปืน	๓	
๔ ผู้บังคับการกรม ผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับการกองปืน	๔	ก
๕ ผู้บังคับหมู่เรือ	๕	ข
๖ ผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับหมู่เรือชั้น ๒ ผู้บังคับการเรือชั้น ๑ ผู้บังคับฝูงปืน	๖	ค
๗ ผู้บังคับหมู่เรือชั้น ๓ ผู้บังคับการเรือชั้น ๒ ต้นเรือชั้น ๑ ผู้บังคับหมวดปืนชั้น ๑	๗	ง
๘ ผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับการเรือชั้น ๓ ต้นเรือชั้น ๒ นายกราบเรือ ผู้บังคับหมวดปืนชั้น ๒	๘	จ
๙ ผู้บังคับหมวด ต้นเรือชั้น ๓ ผู้บังคับหมวดปืนชั้น ๓	๙	ฉ
๑๐ ผู้บังคับหมู่ นายต้อน	-	ช
๑๑ นักเรียนทหารซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้ เป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร บุคคลผู้ซึ่งอยู่ใน ระหว่างเข้ารับการศึกษาทหารโดยคำสั่ง		

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตามกฎหมาย		
ว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร	-	ช
๑๒ นักเรียนทหารซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว		
จะได้เป็นนายทหารประทวน ลูกแถว	-	ณ

ตารางกำหนดทัณฑ์

ผู้ลง ทัณฑ์	จำขัง		ขัง									กัก								
	ผู้รับทัณฑ์		ผู้รับทัณฑ์									ผู้รับทัณฑ์								
	ชั้น ข.	ชั้น ฉ.	ชั้น ก.	ชั้น ข.	ชั้น ค.	ชั้น ง.	ชั้น จ.	ชั้น ฉ.	ชั้น ช.	ชั้น ซ.	ชั้น ฅ.	ชั้น ก.	ชั้น ข.	ชั้น ค.	ชั้น ง.	ชั้น จ.	ชั้น ฉ.	ชั้น ช.	ชั้น ซ.	ชั้น ฅ.
ชั้น ๑	๔ เดือน	๖ เดือน	-	-	-	-	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๔ เดือน	๕ เดือน	๑๕ วัน	๒๐ วัน	๒๐ วัน	๑ เดือน	๔๕ วัน	๒ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	
ชั้น ๒	๔ เดือน	๕ เดือน	-	-	-	-	๑ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	๓ เดือน	๔ เดือน	๗ วัน	๑๐ วัน	๑๕ วัน	๒๐ วัน	๑ เดือน	๔๕ วัน	๒ เดือน	๓ เดือน	
ชั้น ๓	๔๕ วัน	๓ วัน	-	-	-	-	๑๕ วัน	๑ เดือน	๒ เดือน	๒ เดือน	๓ เดือน	-	๕ วัน	๗ วัน	๑๕ วัน	๒๐ วัน	๔๕ วัน	๔๕ วัน	๒ เดือน	
ชั้น ๔	๑ เดือน	๒ เดือน	-	-	-	-	๗ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	๑ เดือน	๒ เดือน	-	-	๓ วัน	๕ วัน	๗ วัน	๑๐ วัน	๑ เดือน	๑ เดือน	๔๕
ชั้น ๕	๒๐ วัน	๔๕ วัน	-	-	-	-	๓ วัน	๑๐ วัน	๒๐ วัน	๒๐ วัน	๔๕ วัน	-	-	-	๓ วัน	๕ วัน	๗ วัน	๒๐ วัน	๒๐ วัน	๑
ชั้น ๖	๑๕ วัน	๑ เดือน	-	-	-	-	-	๗ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๑ เดือน	-	-	-	-	๓ วัน	๗ วัน	๑๕ วัน	๑๕ วัน	๓
ชั้น ๗	๗ วัน	๑๕ วัน	-	-	-	-	-	๓ วัน	๑๐ วัน	๑๐ วัน	๒๐ วัน	-	-	-	-	-	๕ วัน	๑๐ วัน	๑๐ วัน	๒๐
ชั้น ๘	-	-	-	-	-	-	-	-	๗ วัน	๗ วัน	๑๕ วัน	-	-	-	-	-	๓ วัน	๗ วัน	๗ วัน	๑๕
ชั้น ๙	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓ วัน	๓ วัน	๗

คำอธิบาย ๑. กำหนดทัณฑ์ในตารางนี้ คือกำหนดที่สูงที่สุด ผู้ลงทัณฑ์จะสั่งเกินกว่ากำหนดนี้ไม่ได้

๒. ทัณฑ์กรรมที่กำหนดไว้เป็นวัน ๆ หมายความว่าทำทัณฑ์กรรมทุกวัน ๆ จนกว่าจะครบกำหนดในวันหนึ่งผู้ที่ส่งลงทัณฑ์จะกำหนดทัณฑ์กรรมได้ไม่เกินกว่าวันละ ๖ ชั่วโมง แต่ถ้าให้อยู่เวรยามในวันหนึ่งไม่เกินกำหนดเวลายามตามปกติ ผู้ใดจะส่งลงทัณฑ์กรรมให้กำหนดโดยชัดเจนว่า ทัณฑ์กรรมกี่วัน และวันละเท่าใด (ตารางกำหนดทัณฑ์แก้ไขใหม่โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหารแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗)

ในเรื่องทหารกองประจำการขาดและหนีราชการ มักจะพูดถึงเรื่องเวลาปกติ กับเวลา ไม่ปกติ ขาดราชการ และหนีราชการ เพราะมีความสัมพันธ์กับการลงโทษโดยตรงกล่าวคือ ทัณฑ์ หนักเบาต่างกัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงรายละเอียดดังนี้

๑.๑ “ในเวลาไม่ปกติ” หมายความว่า ในเวลาที่มีการรบ สถานะสงคราม หรือ ประกาศใช้กฎอัยการศึก

๑.๒ “ในเวลาปกติ” หมายความว่า เวลาอื่นที่ไม่ได้มีการรบ สถานะสงคราม หรือ ประกาศใช้กฎอัยการศึก

๑.๓ “ขาดราชการ” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ ขาดไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๑.๓.๒ ขาดไม่ถึง ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๑.๓.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติ

ยังไม่ถึง ๑๕ วัน

๑.๔ “หนีราชการ” หมายความว่า ขาดจากหน้าที่ราชการดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ ขาด ๒๔ ชั่วโมง ต่อหน้าราชศัตรู หรือ

๑.๔.๒ ขาด ๓ วัน ในเวลาไม่ปกติ หรือ

๑.๔.๓ ขาดโดยมิได้รับอนุญาต หรือเมื่อพ้นกำหนดอนุญาตลาในเวลาปกติ

๑๕ วัน หรือ

๑.๔.๔ ขาดโดยเจตนาจะหลีกเลี่ยงจากราชการ ตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลัง

ทหารทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้ง หรือคำสั่งเรียกระดมพล

ข้อ ๒ การลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษได้แต่ครั้งที่ขาดราชการ หรือหนีราชการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ แต่ต้องไม่เกินอัตรากำหนดโทษสูงสุดตามกฎหมายว่าด้วย วินัยทหาร

ข้อ ๓ การนับครั้งขาดราชการ หรือหนีราชการ และการคำนวณวันลงโทษให้ถือเกณฑ์ดังนี้

๓.๑ ถ้าหนีราชการให้นับครั้งเฉพาะในการหนีราชการ

๓.๒ ถ้าขาดราชการให้นับครั้งที่หนีราชการรวมกับครั้งที่ขาดราชการด้วย

๓.๓ การขาดราชการไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมงในเวลาปกติ ไม่ให้นับเป็นครั้งและ ไม่ต้องลงโทษตามข้อบังคับนี้

๓.๔ การคำนวณวันลงโทษ ถ้ามีเศษของวันให้ตัดออก

ข้อ ๔ ทหารซึ่งขาดราชการ หรือหนีราชการในเวลาปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ขาดราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ ทำทัณฑ์กรรมไม่เกิน ๓ วัน

ครั้งที่ ๒ ชั่งกิ่งจำนวนวันที่ขาดราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ชั่งเท่าจำนวนวันที่ขาดราชการ

๔.๒ หนีราชการแล้วกลับเอง

ครั้งที่ ๑ จำขัง ๑ ใน ๔ ของจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๒ จำขัง กิ่งจำนวนวันที่หนีราชการ

ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป จำขังเท่าจำนวนวันที่หนีราชการ
๔.๓ ขาดราชการ หรือหนีราชการแล้วถูกจับตัวส่ง

ถ้าต้องมีผู้ติดตามจับตัวส่งหรือเจ้าพนักงานจับตัวส่ง ให้ลงทัณฑ์สองเท่าของ
อัตราที่กำหนดไว้ใน ๔.๑ หรือ ๔.๒ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ทหารซึ่งขาดราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๕.๑ ครั้งที่ ๑ ขังเท่าจำนวนวันที่ขาด

๕.๒ ครั้งที่ ๒ ขังสองเท่าของจำนวนวันที่ขาด

๕.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาทัณฑ์ขัง ตามสมควรแก่
ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๕.๒

ข้อ ๖ ทหารซึ่งหนีราชการในเวลาไม่ปกติ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติดังต่อไปนี้

๖.๑ ครั้งที่ ๑ ไม่เกิน ๓๐ วัน ถ้ากลับเองให้ลงทัณฑ์จำขังเท่าจำนวนวันที่หนี ถ้า
ถูกจับตัวส่งให้ลงทัณฑ์จำขังสองเท่าของจำนวนวันที่หนี

๖.๒ ครั้งที่ ๒ เกินกว่า ๓๐ วัน หรือครั้งที่ ๒ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไปฟอง
ศาล เว้นแต่จะมีเหตุอันควรได้รับความปรานีเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาส่งลงทัณฑ์ตามสมควร
แก่ความผิด แต่ทัณฑ์ที่จะลงต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ใน ๖.๑

๖.๓ ครั้งที่ ๓ และครั้งต่อ ๆ ไป หรือหนีราชการโดยเจตนาหลีกเลี่ยงจากราชการ
ตามคำสั่งให้เคลื่อนกำลังทหารทางบก ทางเรือ หรือทางอากาศไปจากที่ตั้งก็ดี ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวผู้นั้นไป
ฟองศาล

ข้อ ๗ ทหารซึ่งหนีราชการในกรณีต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งตัวไปฟองศาล

๗.๑ เมื่อคำนวณวันลงทัณฑ์จะต้องรับทัณฑ์จำขังเกินกว่า ๖ เดือน หรือ

๗.๒ หนีราชการไปแล้วมีข้อหาว่าได้กระทำความผิดในทางอาญาอย่างอื่นรวมอยู่

ด้วย

ข้อ ๘ ทหารซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการแล้ว ให้ปลด
เป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ หรือพันราชการทหารประเภทที่ ๒ แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร โดยไม่ต้องส่งลงทัณฑ์

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับสำหรับผู้ซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับ
ความผิดฐานหนีราชการแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชายังมิได้ดำเนินการลงทัณฑ์ หรือลงทัณฑ์แล้ว แต่ผู้กระทำความ
ผิดยังรับทัณฑ์ไม่ครบกำหนดด้วย

ข้อ ๙ ทหารกองเกินหรือทหารกองหนุนซึ่งเข้ารับราชการในการระดมพล ถ้าขาดราชการ
หรือหนีราชการ ให้ลงทัณฑ์ตามข้อ ๒ , ข้อ ๓ , ข้อ ๔ , ข้อ ๕ และข้อ ๖ โดยอนุโลม

หากเข้ารับราชการในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหารหรือทดลองความ
พร้อม ถ้าขาดราชการหรือหนีราชการให้ลงทัณฑ์เช่นเดียวกับวรรคหนึ่งแต่ไม่เกินกว่า ๓ เดือน

แต่ถ้าหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่เข้ารับราชการทหารในการระดมพล หรือในการเรียกพล
เพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร เพื่อทดลองความพร้อม อันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร ซึ่งต้องดำเนินคดีในชั้นศาล ผู้บังคับบัญชาจะลงทัณฑ์ตามข้อบังคับ กห.ไม่ได้

ข้อ ๑๐ การคำนวณวันหนีราชการของทหาร

เมื่อก่อนที่กระทรวงกลาโหมจะออกระเบียบว่าด้วยการคำนวณวันหนีราชการของทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ปรากฏว่าส่วนราชการต่าง ๆ คำนวณวันหนีราชการของทหารไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดในระยะเวลาเท่ากันต้องถูกส่งคดีขึ้นศาลบ้าง ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยบ้าง ทั้งนี้ก็โดยถือวิธีคำนวณต่างกันนั่นเอง แต่ก็เป็นการยากที่จะวางกฎเกณฑ์การคำนวณให้ปราศจากปัญหาได้ เช่น เมื่อถือเอาปีตามสุริยคติกาล และ ๓๐ วัน เท่ากับ ๑ เดือน ตามหลักกฎหมายเป็นแนวคำนวณ ก็ยังเกิดปัญหาขึ้นได้ว่า ถ้าหนี ๓๖๐ วัน ถึง ๓๖๔ วัน จะถือว่าหนีกี่เดือนก็วัน หากจะถือว่าหนี ๓๖๐ วันเท่ากับ ๑๒ เดือน (๑ ปี) และหนี ๓๖๔ วัน เท่ากับ ๑๒ เดือน (๑ ปี) ๔ วันแล้ว ก็จะต้องตัดกับจำนวนวันของปีตามสุริยคติกาลซึ่งปกติมี ๓๖๕ วัน (๑๒ เดือน) และผลจะเป็นว่า ทหารที่หนีครบรอบปีตามสุริยคติกาลจะได้รับทัณฑ์น้อยกว่าทหารที่หนีเพียงระหว่าง ๓๖๑ วัน ถึง ๓๖๔ วัน เมื่อถือเอา ๑๒ เดือน (๑ ปี) เป็นหลักในการคำนวณทัณฑ์ เช่น ๑๒ เดือน หรือ ๓๖๕ วัน คือ ๑ ปี ตามสุริยคติกาล เท่ากับ ๑๒ เดือนพอดี ส่วน ๓๖๔ วันเท่ากับ ๑๒ เดือน ๔ วัน เป็นต้น

เพื่อให้การคำนวณวันหนีราชการเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยถือเอาหลักกฎหมาย และแนวทางที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำผิด กล่าวคือ การคำนวณวันหนีราชการของทหารให้ถือปฏิบัติดังนี้ คือ

(๑) ให้นับตั้งแต่วันแรกที่ขาดราชการไปเป็น ๑ วัน ไม่ว่าจะขาดไปในเวลาใดในวันนั้น และไม่นับวันที่ได้ตัวมา (กลับเองหรือจับส่ง) รวมเป็นวันหนีราชการ

(๒) ถ้าหนีราชการครบรอบปีตามสุริยคติกาล ให้นับ ๑ รอบ ๑๒ เดือน เป็น ๑ ปี (กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๖ ข้อ ๒๒)

ตัวอย่าง

ก. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๔๐ ถึง ๓๑ ธ.ค. ๔๐

(จับได้ ๑ ม.ค. ๔๑) = ๑ ปี

ข. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ก.ค. ๓๘ ถึง ๓๐ มิ.ย. ๔๐

(จับได้ ๑ ก.ค. ๔๐) = ๒ ปี

(๓) ถ้าหนีราชการไม่ครบรอบปีตามสุริยคติกาล หรือหนีราชการ เกิน ๑ รอบปี แต่คำนวณจำนวนวันหนีราชการหรือเศษจำนวนปีหนีราชการได้ไม่ถึง ๓๖๐ วัน ให้นับเศษของปีซึ่งเป็นจำนวนวันนั้นให้เป็นเดือน โดยถือเอาเกณฑ์ ๓๐ วัน เป็น ๑ เดือน (กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๓ โดยอนุโลม)

ตัวอย่าง

ก. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๔๐ ถึง ๑๔ ธ.ค. ๔๐

(จับได้ ๑๕ ธ.ค. ๔๐) = ๓๔๘ วัน หรือ ๑๑ เดือน ๑๘ วัน

ข. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๓๙ ถึง ๑๔ ธ.ค. ๔๐

(จับได้ ๑๕ ธ.ค. ๔๐) = ๑ ปี ๓๔๘ วัน หรือ = ๑ ปี ๑๑ เดือน ๑๘ วัน

(๔) ถ้าหนีราชการไม่ครบรอบปีตามสุริยคติกาล หรือหนีราชการเกิน ๑ รอบปี แต่คำนวณจำนวนวันหนีราชการหรือเศษของจำนวนปีหนีราชการได้ตั้งแต่ ๓๖๐ วัน ถึง ๓๖๔ วัน ให้ถือเอา ๓๖๐ วันเป็นหลักสำหรับการคำนวณทัณฑ์เท่ากันหมด เพราะถ้าคิดเกณฑ์ ๓๐ วัน เป็น ๑ เดือน ตามกฎหมาย ๓๖๐ วัน จะเท่ากับ ๑๒ เดือนอยู่แล้ว การคำนวณโดยวิธีนี้จึงเป็นคุณแก่ผู้กระทำผิด

ตัวอย่าง

ก. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๔๐ ถึง ๒๘ ธ.ค. ๔๐
(จับได้ ๒๙ ธ.ค. ๔๐) = ๓๖๒ วัน ให้ถือเอา ๓๖๐ วัน

สำหรับการคำนวณทัณฑ์

ข. หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๓๙ ถึง ๒๙ ธ.ค. ๔๐
(จับได้ ๓๐ ธ.ค. ๔๐) = ๑ ปี ๓๖๓ วัน ให้ถือเอา ๑ ปี

๓๖๐ วัน สำหรับการคำนวณทัณฑ์

อนึ่ง พึงเข้าใจว่าหลักเกณฑ์ตามหมายเลข (๔) นั้น มุ่งหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการคำนวณที่จะลงแก่ผู้หนีราชการตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมที่ว่าด้วยระเบียบการลงอาชญาทหารขาดหนีราชการเท่านั้น หากเป็นการบรรยายวันหนีราชการในฟ้องแล้ว ก็ให้ถือเอาจำนวนวันหนีราชการตามความจริงที่นับได้ เช่น ถ้ามีเศษวันหนีราชการจากปีตั้งแต่ ๓๖๐ วัน ก็สมควร

เขียนเศษของปีนั้นเป็นวัน เช่นเขียนว่า ๑ ปี ๓๖๕ วัน ไม่ใช่ ๑ ปี ๑๒ เดือน ๒ วัน หรือ ๒ ปี ๒ วัน เพราะความจริงเป็นการหนีที่ยังไม่ครบ ๒ ปี ตามสุริยคติกาล ส่วนสำหรับวันหนีราชการซึ่งมีเศษไม่ถึง ๓๖๐ วันนั้น คงบรรยายเป็นเดือน และวันอย่างธรรมดา

ข้อ ๑๑ การหนีราชการจนคดีขาดอายุความ

ผู้ซึ่งหนีราชการจนคดีขาดอายุความสำหรับความผิดฐานหนีราชการทหารแล้ว ให้ต่างฝ่ายต่างจำหน่ายบัญชีรายชื่อทหารหนีราชการ และให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ หรือถ้าอายุครบ ๔๖ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแล้ว ก็ให้ปลดเป็นพันราชการทหารประเภทที่ ๒ โดยไม่ต้องส่งลงทัณฑ์อย่างใด อายุความหนีราชการทหารให้นับดังนี้

๑๑.๑ หนีราชการไปก่อน ๑ ม.ค. ๒๕๐๐

๑๑.๑.๑ หนีไปเข้าอยู่กับราชศัตรู หรือหนีต่อหน้าราชศัตรู อายุความ ๒๐ ปี

๑๑.๑.๒ หนีเวลาสงครามหรือในเขตใช้กฎอัยการศึก อายุความ ๑๕ ปี

๑๑.๑.๓ หนีเวลาปกติ อายุความ ๕ ปี

๑๑.๒ หนีราชการตั้งแต่ ๑ ม.ค. ๒๕๐๐ เป็นต้นมา

๑๑.๒.๑ หนีเข้าไปอยู่กับราชศัตรู หรือหนีต่อหน้าราชศัตรู อายุความ ๒๐ ปี

๑๑.๒.๒ หนีเวลาสงครามหรือในเขตใช้กฎอัยการศึก อายุความ ๑๕ ปี

๑๑.๒.๓ หนีเวลาปกติ อายุความ ๑๐ ปี

ในเดือนธันวาคมของทุกปี ให้สัสดีกรุงเทพมหานคร / สัสดีจังหวัดสำรวจบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการว่า ผู้ใดหนีจนคดีขาดอายุความบ้าง แล้วรวบรวมลงในบัญชีรายชื่อ แยกเป็นแผนก ๆ ละ ๑ ชุด ส่ง จทบ. ที่ปกครองเขตพื้นที่ กรมกำลังพลทหารเรือ หรือกรมกำลังพลทหารอากาศ แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ และดำเนินการปลดต่อสำนักงานสัสดีจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาทหารต่อไป

ข้อ ๑๒ การสั่งติดตามจับตัวทหารหนีราชการ ดำเนินการดังนี้

๑๒.๑ การติดตามทหารหนีราชการซึ่งมีภูมิลำเนาทหารในเขต

กรุงเทพมหานคร ให้ผู้บังคับหน่วยทหารต้นสังกัดแจ้งการขอติดตามจับตัวตรงไปยังกรมตำรวจ แล้วสำเนาเรื่องให้ จทบ.ก.ท.ทราบ เพื่อลงสมุดทะเบียนทหารหนีราชการ ทบ.๑๐๐ - ๐๔๕ ไว้ตรวจสอบ

๑๒.๒ การติดตามทหารหนีราชการซึ่งมีภูมิลำเนาทหารในเขตจังหวัดอื่น

นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บังคับหน่วยต้นสังกัดแจ้งการขอติดตามจับตัวไปยัง จทบ.ต้นสังกัดที่ปกครองเขตพื้นที่ที่หน่วยทหารนั้นตั้งอยู่ เพื่อลงสมุดทะเบียนทหารหนีราชการ ทบ. ๑๐๐ - ๐๔๕ ไว้ตรวจสอบ และดำเนินการส่งติดตามจับตัวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดตามภูมิลำเนาทหาร แต่ถ้าเป็นทหารข้ามเขต ให้ จทบ.ต้นสังกัดขอให้ จทบ.ที่ปกครองเขตพื้นที่จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาทหารของผู้นั้น ดำเนินการขอ ติดตามไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาทหารของผู้นั้น เพื่อติดตามจับตัวส่งต่อไป

๑๒.๓ จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนาทหาร เมื่อได้รับแจ้งการขอติดตามจับตัวแล้ว ให้ สัสดีจังหวัดดำเนินการดังนี้

๑๒.๓.๑ ตรวจสอบบัญชีรายชื่อและแก้ไขให้ตรงกับทะเบียนกอง

ประจำการ แล้วเขียนไว้บนชื่อแบบทะเบียนกองประจำการด้วยดินสอดำให้ทราบว่าเป็นหนึ่ครั้งที่เท่าใด เมื่อใด เช่น ลงว่า “หนึ่ครั้งที่ ๑ เมื่อ ๗ เม.ย. ๓๖” เมื่อจับตัวส่งหรือกลับเข้ารับราชการเอง เมื่อใด เขียนต่อให้ทราบว่าเป็นเมื่อใด เช่น ลงว่า “ถึง ๑๕ ก.ย.๓๖”

๑๒.๓.๒ คัดรายชื่อลงในบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ

(แบบ สด.๓๓)

๑๒.๓.๓ ทำหนังสือในนามผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งไปยังนายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่เป็นภูมิลำเนาทหาร พร้อมกับส่งบัญชีรายชื่อ จำนวน ๒ ชุด และแจ้งไปยัง ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนั้น พร้อมกับบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑ ชุด เพื่อดำเนินการติดตามจับตัวส่งจังหวัด

๑๒.๔ อำเภอหรือกิ่งอำเภอ เมื่อได้รับแจ้งการขอติดตามจับแล้ว ให้ สัสดีอำเภอหรือ สัสดีกิ่งอำเภอดำเนินการดังนี้

๑๒.๔.๑ คัดรายชื่อลงในบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ

(แบบ สด.๓๓)

๑๒.๔.๒ ทำหนังสือในนามนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แจ้งไปยังผู้บังคับกองตำรวจภูธรประจำอำเภอหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรประจำกิ่งอำเภอนั้น พร้อมกับส่งบัญชีรายชื่อ (ที่จังหวัดส่งมา) จำนวน ๑ ชุด และแจ้งไปยังกำนันท้องที่ของผู้นั้นเพื่อติดตามจับตัวส่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี

๑๒.๕ ทหารหนีราชการซึ่งทางฝ่ายทหารได้มีหนังสือขอให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจติดตามจับตัวส่งนั้น ถ้าหากว่ามีสารวัตรทหารอยู่ในท้องที่นั้น ก็ให้แจ้งสารวัตรทหารเป็นผู้จับกุม

ข้อ ๑๓ **การจัดทำบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ** เมื่อทางจังหวัดและอำเภอหรือกิ่งอำเภอได้ดำเนินการแจ้งขอติดตามจับตัวไปแล้ว ให้ สัสดีจังหวัดและ สัสดีอำเภอ หรือ สัสดีกิ่งอำเภอจัดทำบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ (แบบ สด.๓๓) ตามผนวก ฐ ไว้ตรวจสอบ บัญชีนี้ให้แยกเล่มเป็นแผนก ทหารบก ทหารเรือและทหารอากาศ แต่ละแผนกให้ตั้งเล่ม ๑ , ๒ และต่อ ๆ ไป

ตามลำดับ ตัดปีกภายในเล่ม การลงข้อความในบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ (แบบ สด.๓๓) ให้
คุณวก ฐ

ข้อ ๑๔ **การจับตัวส่ง** ทหารหนีราชการซึ่งทางฝ่ายทหารได้มีหนังสือขอให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจหรือฝ่ายปกครองติดตามจับตัวนั้น เมื่อจับตัวได้แล้วให้ปฏิบัติดังนี้

๑๔.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้เจ้าพนักงานฝ่ายตำรวจแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาทหาร
โดยเร็วที่สุด คือ

๑๔.๑.๑ ทหารบก ให้แจ้งไปยังหน่วยกองพันหรือกรมกองทหารที่ผู้นั้นสังกัด
อยู่ ถ้าเป็นทหารที่อยู่ต่างจังหวัดหรือไม่ทราบสังกัดแน่นอน ให้แจ้งไปยังกองบัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๑๑

๑๔.๑.๒ ทหารเรือ ให้แจ้งไปยังกองพันสารวัตรทหารเรือ กรมนาวิกโยธินที่
สถานีทหารเรือกรุงเทพ

๑๔.๑.๓ ทหารอากาศ ให้แจ้งไปยังกองบัญชาการกองทัพอากาศหรือกอง
สารวัตรทหารอากาศ หรือผู้บังคับการทหารอากาศดอนเมือง

๑๔.๒ สำหรับจังหวัดอื่น ๆ เมื่อทางอำเภอหรือกิ่งอำเภอได้รับตัวทหารหนีราชการ
ซึ่งติดตามจับตัวได้แล้ว ให้สัสดีอำเภอหรือกิ่งอำเภอดำเนินการดังนี้

๑๔.๒.๑ จำหน่ายบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ (แบบ สด.
๓๓) ตั้งแต่วันที่ควบคุมตัว

๑๔.๒.๒ ทำหนังสือในนามอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง
อำเภอ ส่งตัวทหารหนีราชการผู้นั้นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมกับแจ้งของดติดตามจับตัวไปยังกำนันท้องที่
หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้น ๆ ซึ่งมีใช่เป็นผู้จับตัวส่ง ทราบ

๑๔.๓ สำหรับจังหวัดอื่น ๆ เมื่อทางจังหวัดได้รับตัวทหารหนีราชการซึ่งติดตามจับตัว
ได้แล้ว ให้สัสดีจังหวัดดำเนินการดังนี้

๑๔.๓.๑ จำหน่ายบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ (แบบ สด.
๓๓) ตั้งแต่วันที่ถูกควบคุมตัว

๑๔.๓.๒ บันทึกทะเบียนกองประจำการ (แบบ สด.๓) ด้วยดินสอดำต่อ
จากที่เขียนไว้ตามความใน ข้อ ๑๒.๓.๑

๑๔.๓.๓ ทำหนังสือในนามผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวทหารหนีราชการผู้นั้น
ให้ฝ่ายทหาร หรือถ้าจังหวัดนั้นมีกรมกองทหารตั้งอยู่ใกล้เคียงกับศาลากลางจังหวัดซึ่งจะติดต่อได้โดยสะดวก ก็
ให้แจ้งติดต่อฝ่ายทหารจัดการรับตัว หรือถ้าเป็นทหารอากาศหรือทหารเรือ ให้จัดการแจ้งให้นำส่งตรงต่อกรมก
องที่บังคับบัญชาทหารผู้นั้นที่เดียว พร้อมกับแจ้งของดติดตามจับตัวไปยังฝ่าย ปกครองท้องที่หรือฝ่ายตำรวจ
ซึ่งมิใช่เป็นฝ่ายที่จับตัวส่ง ทราบ

ข้อ ๑๕ **การกลับเข้ารับราชการเอง** ทหารหนีราชการซึ่งทางฝ่ายทหารได้แจ้งการติดตาม
จับตัวไปยังเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแล้ว ภายหลังกลับมาเข้ารับราชการยังหน่วยต้นสังกัดเอง ให้
ฝ่ายทหารแจ้งการของดติดตามจับตัวไปยังเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ๆ ทราบด้วย ส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องดำเนินการแจ้งดติดตามจับตัวกันตามลำดับทำนองเดียวกับการแจ้งขอติดตามจับตัว

สัสดีจังหวัด สัสดีอำเภอและสัสดีกิ่งอำเภอ เมื่อได้รับทราบเรื่องแล้ว ให้
จำหน่ายบัญชีรายชื่อทหารกองประจำการที่หนีราชการ (แบบ สด.๓๓) ไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ การเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะในกรณีควบคุมและนำส่ง
ทหารหนีราชการ ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังดังนี้

๑๖.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่ายานพาหนะต่าง ๆ ของ
ข้าราชการผู้ควบคุมตัวทหารหนีราชการนำส่งกรมกองหน่วยที่ตั้งของทหารนั้น ให้เบิกจ่ายได้ตามพระราช
กฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ จากงบประมาณของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๑๖.๒ การควบคุมตัวและการจับกุมตัวทหารที่หลบหนีราชการตามหมู่บ้านและตาม
ตำบลต่าง ๆ ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องนำตัวส่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอให้เบิกจ่ายโดยถือเกณฑ์และอัตราการ
จ่ายทำนองเดียวกับระเบียบการว่าด้วยการเบิกจ่ายในการปราบปรามโจรผู้ร้าย และให้รวมไปถึงราษฎรที่ได้รับ
มอบหมายจากกำนันผู้ใหญ่บ้านให้ทำการควบคุมตัวทหารที่หลบหนีราชการที่จับได้ นำส่งที่ว่าการอำเภอหรือ
กิ่งอำเภอแทนกำนันผู้ใหญ่บ้านด้วยดังนี้ คือ

๑๖.๒.๑ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้าน ให้เบิกจ่ายได้วันละ
๑๔ บาท ส่วนค่าพาหนะให้เบิกจ่ายได้เท่าที่ได้จ่ายไปจริง ในอัตราชั้นที่สามหรือชั้นต่ำสุด

๑๖.๒.๒ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับราษฎรที่ได้รับมอบหมายจากกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน ให้ทำการควบคุมตัวทหารที่หลบหนีราชการนำส่งที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ เบิกจ่ายได้วันละ
๑๒ บาท ส่วนค่าพาหนะให้เบิกจ่ายได้เท่าที่ได้จ่ายไปจริง ในอัตราชั้นที่สามหรือชั้นต่ำสุด
การเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าพาหนะสำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านและราษฎรดังกล่าวนี้ ให้เบิกจ่าย
จากงบประมาณของกระทรวงมหาดไทย

๑๖.๓ ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเฉพาะตัวทหารหนีราชการนั้นให้ถือการ
ปฏิบัติการเบิกจ่ายดังนี้

ค่าเบี้ยเลี้ยงในระหว่างควบคุมตัวเพื่อรอการนำส่งยังกรมกองหน่วยที่ตั้ง
ของทหารและในระหว่างเดินทาง ให้อนุโลมเบิกจ่ายได้เท่ากับอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงผู้ต้องหาที่ถือจ่ายอยู่ใน
ท้องถิ่นขณะนั้น

ค่าพาหนะให้เบิกจ่ายได้ในอัตราชั้นที่สามหรือต่ำที่สุด
การเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะดังกล่าวนี้ ให้เบิกจ่ายจาก
งบประมาณของกระทรวงกลาโหมทางหน่วยสี่สตีหรือหน่วยที่รับตัวทหาร โดยให้จังหวัด หรืออำเภอจ่ายเงินยืม
ทหารกองราชการของหน่วยราชการปกครองให้ยืมไปก่อนตามวิธีการแล้ว ให้รีบรวบรวมใบสำคัญเบิกจ่าย
งบประมาณของกระทรวงกลาโหม ทางหน่วยสี่สตีหรือหน่วยที่รับตัวทหาร เพื่อส่งใช้เงินยืมทหารกองราชการ
โดยเร็ว โดยให้ปฏิบัติดังนี้

๑๖.๓.๑ หน่วยสี่สตีหรือหน่วยทหารต่างจังหวัด เมื่อได้รับตัวทหารหนี
ราชการจากต่างจังหวัดหรืออำเภอ ถ้าผู้ควบคุมทหารหนีส่งหลักฐานเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเฉพาะทหารหนี
ราชการ เพื่อขอรับเงินตามที่จังหวัดหรืออำเภอได้รองจ่ายไปแล้วนั้น ให้รับหลักฐานดังกล่าวไว้ และถ้าหน่วยมี
เงินรองจ่ายพอก็ให้รองจ่ายไปก่อน แล้วรีบรายงานมายัง กรมกำลังพลทหารบก โดยแจ้งจำนวนทหารหนี
ราชการ ประเภทเงิน และจำนวนเงินงบประมาณ เพื่อแจ้งสำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพ และกรมการเงิน
ทหารบก ทราบโดยด่วนเพื่อให้สำนักงานปลัดบัญชาการกองทัพดำเนินการโอนเงินไปตั้งจ่ายให้กับหน่วยต่อไป

๑๖.๓.๒ หน่วยในเขตกรุงเทพมหานครที่เบิกเงินต่อ กรมการเงิน ทหารบก
เมื่อได้รับตัวทหารหนีจากจังหวัดและอำเภอ พร้อมด้วยหลักฐานค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเฉพาะตัวทหารหนี

ราชการแล้ว ถ้ามีเงินรองจ่ายพอกก็ให้รองจ่ายไปก่อน ถ้ามีเงินรองจ่ายไม่พอกก็ให้ตั้งเบิกโดยวิธีผลัดส่งใบสำคัญต่อ
กรมการเงินทหารบก
